

◀ De marechaussee controleert op Schiphol de gegevens van een vrouw die alleen met haar zootje reist.

FOTO
ARIE KIEVIT

RECHTZAAK

'Mijn ex houdt ons gevangen in eigen land'

Alianne Looijenga kan met haar kinderen niet naar het buitenland

omdat de vader toestemming weigert. „Als onderdeel van mijn studie moest ik een paar maanden in het buitenland studeren. Het was totaal niet mijn bedoeling daar te blijven. Ik liet alles hier doorlopen zoals de huur en energie. En de kinderen zouden daar Nederlandse les krijgen. Toch wilde mijn ex mij geen toestemming geven, ook al had hij toen al meer dan 2 jaar geen enkel contact meer. Voor hem is het een manier om macht en controle over mij en de kinderen uit te oefenen. Hij toont geen enkele interesse in zijn kinderen, maar op deze manier kan hij ons dwars zitten. Ik ben naar de rechter gestapt, maar die ging mee in zijn verhaal. Dat was een harde klap. Daardoor kunnen de kinderen nooit op vakantie in het buitenland. Wij zitten gevangen in Nederland. De enige manier om daar onderuit te komen is dat ik zijn ouderlijk gezag aanvecht. Dat overweeg ik nu.”

bereid zijn en zonder papieren naar Schiphol komen, is dagelijkse realiteit. We vragen de achterblijvende ouder dan om naar Schiphol te komen, of we proberen informatie uit onze systemen te halen. De onderzoeken om vast te stellen hoe het gezag is geregeld, kosten de marechaussee veel tijd. De kans groot is groot dat je je vlucht mist. De marechaussee moet ervan overtuigd zijn dat de toestemming in orde is en er geen sprake is van kindervervoering.”

4. Geen toestemming, ga naar de rechter

Soms wil de andere ouder geen toestemming geven, bijvoorbeeld in het geval van een vechtscheiding. „In mijn praktijk heb ik helaas veel te maken met ouders die weigeren of ouders die juist op vakantie willen met de kinderen maar geen toestemming krijgen van de andere ouder”, vertelt advocaat familierecht Brenda van Haeften.

Krijg je geen toestemming van je ex, dan kun je naar de rechter stappen om vervangende toestemming te vragen. De rechter probeert het risico in te schatten dat jij met de kinderen in het land blijft. Hij onderzoekt bij-

voorbeeld in hoeverre je banden hebt met het land waar je naartoe reist.

Van Haeften: „Gaat het om een gewone vakantie van een paar weken, dan zal de rechter die toestemming bijna altijd geven.”

Maar procederen is duur. Tenzij je vanwege een laag inkomen gebruik kunt maken van gesubsidieerde rechtsbijstand. Dit wordt toevoeging genoemd. „De kosten van vervangende toestemming liggen tussen 2.000 en 3.000 euro,” licht Van Haeften toe. „Dat weerhoudt ouders er soms van naar de rechter te stappen. Bijkomend nadeel is dat een procedure de zaken op scherp stelt.”

Een gang naar de rechter kost bovendien tijd. „Is de vakantie al geboekt, dan kan de zaak vaak met spoed voorkomen. Maar dan nog kost het zeker een paar dagen”, aldus de advocaat familiezaken. Het is dus slim eerst de toestemming te regelen en dan pas je vakantie te boeken.

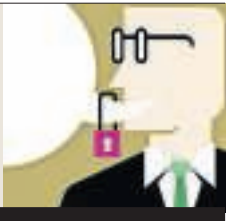
► Vragen?

Vragen naar aanleiding van dit verhaal? Mail naar Irene van den Berg. Zij beantwoordt elke week enkele lezersvragen. irene.van.den.berg@persgroep.nl

De notaris

WAARVAN AKTE

Een waargebeurd voorval uit een notarispraktijk

Slechts een kwart huis

Een mevrouw van in de zeventig meldt zich aan mijn bureau. Ze is sinds kort weduwe en wil haar huis – en dat van haar overleden man – verkopen en met de opbrengst een appartementje kopen. Het huis is vrij van hypotheek en zeker 3 ton waard. Kinderen hebben ze niet. Zoals haar betreurde echtgenoot altijd zei: alles is straks van jou.

In het Kadaster staat de echtgenoot geregistreerd als enige eigenaar van het huis. Niet vreemd, want de aankoop dateert van meer dan 40 jaar geleden, toen hij nog vrijgezel was. Toen ze trouwden - in gemeenschap van goederen - werd zijn huis automatisch ook het hare. Maar dat is niet te zien in het Kadaster, dus check ik de Burgerlijke Stand. Daar blijkt de situatie behoorlijk gecompliceerd. De overleden echtgenoot is namelijk twee keer eerder getrouwd geweest. Van zijn

De kinderen van zijn vorige vrouwen blijken ook erfgenaam

eerste vrouw is hij gescheiden, de tweede is tijdens het huwelijk overleden. Dat is op zich geen verrassing voor haar.

Maar met zijn eerste vrouw was hij ook in gemeenschap van goederen getrouwd. Zij is dus

voor de helft eigenaar van het huis, hoewel het nooit tot een boedelscheiding is gekomen. De ex is 35 jaar geleden gewoon vertrokken, hij bleef in het huis wonen. Raar? Zulke dingen gebeuren.

De ex is later hertrouwd en kreeg uit dat tweede huwelijk drie kinderen. Enkele jaren geleden is ze overleden. Haar erfgenamen zijn de kinderen uit haar tweede huwelijk; die hebben ook recht op de nooit opgeëiste helft van het huis uit haar eerste huwelijk.

Op het moment dat haar ex-man voor de twee keer in het huwelijk trad, was zijn inbreng in de gemeenschap niet het hele huis, maar de helft daarvan. En toen zijn tweede vrouw overleed, zijn háár twee kinderen uit een eerdere relatie erfgenamen van haar deel: de helft van de helft van het huis. Ook deze erfenis is vreemd genoeg nooit uitbetaald.

Toen de man voor de derde keer trouwde, was zijn inbreng in de gemeenschap van goederen niet het hele huis, zoals hij dacht, maar slechts een kwart. De weduwe bezit dus geen heel huis met een waarde van 3 ton, maar een kwart huis met een waarde van slechts 75.000 euro. Niet genoeg om het gedroomde appartementje te kopen. Nogal een teleurstelling.

Blij met de uitkomst van mijn – wettelijk verplichte - spurwerk is ze dan ook niet. De kinderen van de eerste en de tweede echtgenote zijn uiteraard wel aangenaam verrast. Gelukkig voor de weduwe blijken ze ook genereuze mensen, die haar na enig onderling be raad een groter deel van de erfenis gunnen. We leggen een vriendelijke lening vast, waardoor zij alsnog haar appartementje kopen.

— Johan Nebbeling

► **Bovenstaand verhaal is echt gebeurd. Vanwege beroepsgeheim zijn de namen van de betrokkenen niet vermeld. Reageren?** johan.nebbeling@persgroep.nl